Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca)

13. svibnja 2026.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Pravo na podnošenje pravnog lijeka – Članak 44. stavak 4. Uredbe (EU) br. 952/2013 – Odluka o obvezujućim tarifnim informacijama – Sudska tužba – Ispravak – Retroaktivni učinak”

U predmetu T-150/25,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Verwaltungsgerichtshof (Visoki upravni sud, Austrija), odlukom od 30. siječnja 2025., koju je Sud zaprimio 21. veljače 2025., u postupku

Zollamt Österreich

protiv

G GmbH,

OPĆI SUD (peto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca),

u sastavu: M. Sampol Pucurull (izvjestitelj), predsjednik, T. Pynnä, J. Laitenberger, M. Stancu i W. Valasidis, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajnik: P. Cullen, administrator,

uzimajući u obzir to da je Sud 7. ožujka 2025., na temelju članka 50.b trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, proslijedio zahtjev za prethodnu odluku Općem sudu,

uzimajući u obzir to da je riječ o području iz članka 50.b prvog stavka točke (c) Statuta Suda Europske unije i da ne postoji neovisno pitanje tumačenja u smislu članka 50.b drugog stavka navedenog statuta,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 10. prosinca 2025.,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za društvo G Gmbh, W. Gappmayer, *Rechtsanwalt*,

– za talijansku vladu, S. Fiorentino, u svojstvu agenata, uz asistenciju F. Meloncellija, *avvocato dello Stato*,

– za Europsku komisiju, A. Demeneix i B. Eggers, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 21. siječnja 2026.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 33., 34., 44. i 45. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44., SL 2022., L 43, str. 93. i SL 2023./90151, L, u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Unije).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva G GmbH i Zollamta Österreich (Austrijski carinski ured, u daljnjem tekstu: carinski ured) u vezi s tarifnim razvrstavanjem podveza za jednokratnu uporabu u odluci o obvezujućim tarifnim informacijama (u daljnjem tekstu: OTI).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 U uvodnim izjavama 26. i 27. Carinskog zakonika Unije navodi se:

„(26) Kako bi se osigurala ravnoteža između potrebe carinskih tijela za jamčenjem ispravne primjene carinskog zakonodavstva, s jedne strane, i prava gospodarskih subjekata da se s njima pravedno postupa, s druge strane, carinska tijela trebala bi dobiti široke ovlasti za provjeru, a gospodarski subjekti pravo na žalbu.

(27) U skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, potrebno je, osim prava na žalbu protiv svih odluka koje donose carinska tijela, predvidjeti pravo svake osobe na saslušanje prije donošenja bilo kakve odluke koja bi mogla imati štetni utjecaj na tu osobu. […]”

4 Odjeljak 3. poglavlja 2. glave I. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva”, sadržava članke 22. do 37.

5 Članak 33. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Odluke koje se odnose na [OTI]”, u stavku 1. određuje:

„Carinska tijela, na zahtjev, donose odluke koje se odnose na [OTI] […].

[…]”

6 Članak 34. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Upravljanje odlukama koje se odnose na [OTI]”, u stavcima 1. i 3. do 6. određuje:

„1. Odluka o OTI-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 33. stavka 3. ako više nije u skladu s pravom, kao posljedica jednog od sljedećih razloga:

(a) donošenja izmjene nomenklatura iz članka 56. stavka 2. točaka (a) i (b);

(b) donošenja mjera iz članka 57. stavka 4.;

s učinkom od dana primjene takve izmjene ili mjera.

[…]

3. Prestanak valjanosti odluka o OTI-u […] nema retroaktivni učinak.

4. Odstupajući od članka 23. stavka 3[.] i članka 27., odluke o OTI-u […] poništavaju se ako se temelje na netočnim ili nepotpunim podacima koje dostavljaju podnositelji zahtjeva.

5. Odluke o OTI-u […] opozivaju se u skladu s člankom 23. stavkom 3. i člankom 28. Međutim, takve se odluke ne opozivaju na zahtjev korisnika odluke.

6. Odluke o OTI-u […] ne mogu se izmijeniti.”

7 Odjeljak 6. poglavlja 2. glave I. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Žalbe”, sadržava članke 43. do 45.

8 U članku 44. Carinskog zakonika Unije, naslovljenom „Pravo žalbe”, predviđa se:

„1. Svaka osoba ima pravo na žalbu protiv svih odluka koje donesu carinska tijela i koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, koje se te osobe tiču izravno i pojedinačno.

[…]

2. Pravo na žalbu može se ostvariti u najmanje dva koraka:

(a) najprije, pri carinskim tijelima ili pravosudnom tijelu ili drugom tijelu koje država članica odredi u tu svrhu;

(b) naknadno, pri višemu neovisnom tijelu, koje može biti pravosudno tijelo ili odgovarajuće specijalizirano tijelo, u skladu s važećim odredbama u državama članicama.

[…]

4. Države članice osiguravaju da žalbeni postupak omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje donose carinska tijela.”

9 U članku 45. Carinskog zakonika Unije, naslovljenom „Suspenzija provedbe”, predviđa se:

„1. Podnošenje žalbe ne suspendira provedbu osporavane odluke.

2. Međutim, carinska tijela suspendiraju provedbu takve odluke u cijelosti ili djelomično ako imaju dobar razlog vjerovati da osporavana odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da postoji opasnost od nepopravljive štete za dotičnu osobu.

[…]”

Austrijsko pravo

10 U članku 279. Bundesabgabenordnunga (Savezni porezni zakonik, u daljnjem tekstu: BAO) propisuje se:

„(1) Osim u slučajevima predviđenima člankom 278., upravni sud uvijek odlučuje o meritumu predmeta. On je ovlašten kako u izreci tako i obrazloženju svojim stajalištem zamijeniti stajalište poreznog tijela i prema tome izmijeniti pobijanu odluku, poništiti je ili odbiti tužbu kao neosnovanu.

(2) Poništenjem pobijane odluke postupak se vraća u stadij u kojem se nalazio prije donošenja te odluke.

[…]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

11 Dana 27. listopada 2022. carinski je ured na zahtjev društva G donio odluku o OTI-ju za proizvod pod nazivom „podvez za jednokratnu uporabu” koji je razvrstao pod tarifni broj 4008 2190 00 Integrirane tarife Europske unije s rokom valjanosti od 27. listopada 2022. do 26. listopada 2025.

12 Društvo G podnijelo je 22. studenoga 2022. žalbu protiv odluke carinskog ureda tvrdeći da je provedeno tarifno razvrstavanje bilo sadržajno netočno. Carinski ured odbio je žalbu.

13 Dana 5. svibnja 2023. društvo G podnijelo je Bundesfinanzgerichtu (Savezni financijski sud, Austrija) tužbu protiv odluke carinskog ureda. Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) je odlukom od 12. ožujka 2024. prihvatio tužbu i izmijenio je tu odluku na način da je predmetni proizvod razvrstao pod tarifni broj 4014 9000 00 Integrirane tarife Europske unije, s učinkom od trenutka kad je carinski ured donio navedenu odluku.

14 Carinski ured podnio je reviziju protiv odluke Bundesfinanzgerichta (Savezni financijski sud) pred Verwaltungsgerichtshofom (Visoki upravni sud, Austrija), sudom koji je uputio zahtjev, tvrdeći da je Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud), pozivajući se na članak 279. Saveznog poreznog zakonika, namjeravao retroaktivno izmijeniti odluku o OTI-ju spomenutu u točki 11. ove presude, što nije dopušteno Carinskim zakonikom Unije, konkretno njegovim člankom 34. stavcima 3. i 6.

15 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je, u skladu s člankom 279. stavkom 1. Saveznog poreznog zakonika, Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) bio ovlašten svojim stajalištem zamijeniti stajalište carinskog ureda i na taj način izmijeniti predmetnu odluku s retroaktivnim učinkom od trenutka kad ju je carinski ured donio.

16 Međutim, sud koji je uputio zahtjev ističe da Carinski zakonik Unije u članku 34. stavku 4. izričito određuje da do retroaktivnog poništenja odluka o OTI-ju dolazi samo u slučaju kad se te odluke temelje na netočnim ili nepotpunim podacima koje je dostavio podnositelj zahtjeva. Osim toga, sud koji je uputio zahtjev konstatira da, na temelju članka 34. stavka 3. tog zakonika, prestanak valjanosti odluka o OTI-ju nema retroaktivni učinak. Konačno, sud koji je uputio zahtjev ističe da se u članku 34. stavku 6. Carinskog zakonika Unije određuje da se odluke o OTI-ju ne mogu izmijeniti.

17 Ipak, sud koji je uputio zahtjev izražava nedoumicu u pogledu pitanja ima li članak 34. Carinskog zakonika Unije učinka na tužbe koje se podnose na temelju članka 44. tog istog zakonika.

18 U tim je okolnostima Verwaltungsgerichtshof (Visoki upravni sud) odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeća prethodna pitanja:

„1. Imajući u vidu činjenicu da u skladu s člankom 44. stavkom 4. [Carinskog zakonika Unije] države članice imaju obvezu osigurati da postupak povodom pravnog lijeka omogućuje bezodložnu potvrdu ili ispravak odluke koju su donijela carinska tijela, treba li članke 33., 34., 44. i 45. [navedenog zakonika] tumačiti na način da odluka o pravnom lijeku podnesenom u skladu s člankom 44. stavkom 2. [Carinskog zakonika Unije] protiv [OTI-ja] izdanog na temelju članka 33. navedenog [zakonika] ima retroaktivan učinak od trenutka kad je carinski ured izdao taj [OTI]?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članke 33., 34., 44. i 45. [Carinskog zakonika Unije] tumačiti na način da države članice mogu u svojim nacionalnim postupovnim pravilima propisati da odluka o pravnom lijeku podnesenom u skladu s člankom 44. stavkom 2. tog [zakonika] protiv [OTI-ja] izdanog na temelju članka 33. navedenog [zakonika] ima retroaktivan učinak od trenutka kad je carinski ured izdao taj [OTI]?”

O prethodnim pitanjima

19 Svojim dvama prethodnim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 44. stavak 4. Carinskog zakonika Unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da odluka pravosudnog tijela, donesena povodom tužbe podnesene protiv odluke o OTI-ju u skladu s člankom 44. stavkom 2. tog zakonika, ima retroaktivan učinak od trenutka kad su carinska tijela donijela tu odluku o OTI-ju.

20 U skladu s člankom 44. stavkom 1. Carinskog zakonika Unije, adresat odluke o primjeni carinskog zakonodavstva koju su donijela carinska tijela ima pravo podnijeti pravni lijek protiv navedene odluke.

21 Nadalje, u skladu s člankom 44. stavkom 4. Carinskog zakonika Unije, države članice moraju osigurati da postupak povodom pravnog lijeka omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje su donijela carinska tijela.

22 Iz navedenog slijedi da odluke koje donose pravosudna tijela dovode do potvrde, u slučaju odbijanja pravnog lijeka, ili do ispravka, u slučaju prihvaćanja pravnog lijeka, odluka o OTI-ju koje se pobijaju pred navedenim tijelima.

23 Međutim, treba istaknuti da članak 44. stavak 4. Carinskog zakonika Unije ne precizira na koji način treba provesti ispravak odluka o OTI-ju jer se u njemu ne navodi definicija izraza „ispraviti” niti se u tom pogledu upućuje na nacionalno pravo.

24 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da utvrđivanje značenja i dosega izraza za koje pravo Unije ne daje nikakvu definiciju niti upućuje na pravo država članica treba provesti u skladu s njihovim uobičajenim smislom u svakodnevnom jeziku, uzimajući pritom u obzir kontekst u kojem se koriste i ciljeve koji se nastoje postići propisom kojem oni pripadaju (vidjeti presudu od 20. studenoga 2025., Servoprax (Medicinski podvezi), C-631/23, EU:C:2025:906, t. 45. i navedenu sudsku praksu).

25 U tom smislu treba istaknuti da se, kao prvo, glagol „ispraviti” u svakodnevnom jeziku definira tako da označava radnju popravljanja ili mijenjanja nečega kako bi se učinilo točnim ili odgovarajućim.

26 Iako se iz teksta članka 44. stavka 4. Carinskog zakonika Unije ne može nedvosmisleno utvrditi proizvodi li ispravak koji se njime predviđa retroaktivne učinke, treba ipak istaknuti da brzi ispravak nezakonite odluke o OTI-ju može povlačiti retroaktivnu izmjenu te odluke. Naime, na taj način adresat odluke o netočnom OTI-ju dobiva potpuni ispravak kojim se prije svega želi provesti odgovarajuće razvrstavanje, s obzirom na to da netočan OTI nije nikad ni trebao biti valjan.

27 Dakle, s obzirom na to da se u tekstu članka 44. stavka 4. Carinskog zakonika Unije ne navodi suprotno, pojam „ispravak” može se shvatiti na način da ne isključuje retroaktivni ispravak kojim se odluci o OTI-ju želi dati sadržaj koji je ona trebala imati već u trenutku donošenja.

28 Kao drugo, kada je riječ o kontekstualnoj analizi, treba istaknuti da, prvo, ni članak 33. Carinskog zakonika Unije ni članak 34. tog istog zakonika ne mogu biti mjerodavni za ocjenu usklađenosti s pravom Unije nacionalnog zakonodavstva kojim se predviđa da odluka pravosudnog tijela, donesena povodom tužbe podnesene protiv odluke o OTI-ju skladu s člankom 44. stavkom 2. navedenog zakonika, ima retroaktivan učinak od trenutka kad su carinska tijela donijela tu odluku.

29 Naime, članci 33. i 34. Carinskog zakonika Unije, s jedne strane, te članak 44. tog zakonika, s druge strane, nalaze se u različitim odjeljcima Carinskog zakonika Unije, i to prvonavedeni u odjeljku 3. poglavlja 2. glave I. tog zakonika, naslovljenom „Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva”, a drugonavedeni u odjeljku 6. poglavlja 2. glave I. tog zakonika, naslovljenom „Žalbe”.

30 Osim toga, članak 33. Carinskog zakonika Unije povjerava nadležnost za izdavanje OTI-ja carinskim tijelima država članica zaduženima za primjenu carinskog zakonodavstva. Nadalje, članak 34. Carinskog zakonika Unije uređuje vođenje odluka o OTI-ju, i to konkretno prestanak valjanosti, povlačenje, izmjenu ili poništenje odluka o OTI-ju od strane carinskih tijela. Međutim, pravosudna tijela koja su u skladu s člankom 44. Carinskog zakonika Unije zadužena za odlučivanje o tužbama podnesenima protiv odluka koje su donijela carinska tijela treba razlikovati od tih potonjih tijela (vidjeti u tom smislu presudu od 21. rujna 2023., OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb, C-770/21, EU:C:2023:690, t. 69.).

31 U tom smislu, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 50. svojeg mišljenja, vremenski učinci odluka carinskih tijela ne mogu uvjetovati vremenske učinke odluka pravosudnih tijela niti mogu imati bilo kakav utjecaj na potonje, s obzirom na to da zakonodavac Unije nije uspoređivao donošenje odluka pravosudnih tijela i donošenje odluka carinskih tijela.

32 Dakle, pitanje imaju li odluke koje se donose povodom tužbe podnesene u skladu s člankom 44. stavkom 2. Carinskog zakonika Unije retroaktivni karakter nije uređeno člancima 33. i 34. tog istog zakonika.

33 Drugo, iz članka 45. Carinskog zakonika Unije, koji se nalazi u istom odjeljku kao i članak 44. tog zakonika, razvidno je da carinska tijela moraju zastati s izvršenjem pobijane odluke o OTI-ju u cijelosti ili djelomično ako imaju opravdanih razloga za sumnju da navedena odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da postoji opasnost od nepopravljive štete za dotičnu osobu.

34 Iz sudske prakse Suda proizlazi da sud koji odlučuje o sporu uređenom pravom Unije mora imati mogućnost odrediti privremene mjere kako bi se osigurala puna djelotvornost sudske odluke koja treba biti donesena u pogledu postojanja prava na koja se osoba poziva na temelju prava Unije. U tom smislu, članak 45. Carinskog zakonika Unije ne ograničava ovlasti kojima raspolažu pravosudna tijela prilikom odlučivanja o tužbi podnesenoj u skladu s člankom 44. stavkom 2. tog istog zakonika, samo na odgodu izvršenja pobijane odluke radi ispunjavanja obveze osiguravanja pune djelotvornosti prava Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 11. siječnja 2001., Kofisa Italia, C-1/99, EU:C:2001:10, t. 48. i 49.).

35 Međutim, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 66. svojeg mišljenja, određivanje odgode izvršenja nužno ide zajedno s mogućnošću da se retroaktivno ponovno uspostavi pravni položaj gospodarskih subjekata kako bi se izbjeglo da pretrpe neosnovanu financijsku štetu u slučaju da se pokaže da je prvotna odluka bila pogrešna.

36 Prema tome, članak 45. Carinskog zakonika Unije ne može ograničavati mogućnosti pravosudna tijela kojima raspolažu, prilikom odlučivanja o tužbi podnesenoj u skladu s člankom 44. stavkom 2. tog zakonika protiv odluke o OTI-ju, samo na priznavanje retroaktivnog učinka odluci donesenoj povodom te tužbe radi ispunjavanja obveze osiguravanja pune djelotvornosti navedene tužbe.

37 Kao treće, treba istaknuti da takvo tumačenje potvrđuje i svrha članka 44. Carinskog zakonika Unije, a to je da se zajamči pravo gospodarskih subjekata na podnošenje pravnog lijeka protiv odluke carinskog tijela.

38 Naime, kao što je razvidno iz uvodnih izjava 26. i 27. Carinskog zakonika Unije, države članice moraju predvidjeti sustav pravnih lijekova kojim se osigurava poštovanje temeljnog prava na djelotvornu sudsku zaštitu, kako je zajamčeno člankom 47. prvim stavkom Povelje o temeljnim pravima.

39 Međutim, pravni se lijek ne može smatrati djelotvornim ako on ne otklanja stanje nastalo zbog nezakonitog OTI-ja i ne stavlja gospodarskog subjekta koji je adresat odluke o tom OTI-ju u stanje u kojem bi se on nalazio da predmetne nezakonitosti nije bilo.

40 Osim toga, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 62. svojeg mišljenja, zadržavanje učinaka odluke o OTI-ju koja je ocijenjena nezakonitom moglo bi biti u suprotnosti s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu, s obzirom na to da bi takvi učinci biti zadržani u odnosu na gospodarskog subjekta koji je ipak podnio pravni lijek protiv te odluke u propisanom roku.

41 Kao što je vidljivo iz točaka 26. i 27. ove presude, članak 44. stavak 4. Carinskog zakonika Unije isto tako ne može sprečavati pravosudna tijela da prilikom odlučivanja o tužbi na temelju članka 44. stavka 2. navedenog zakonika odrede da odluka o tužbi podnesenoj protiv odluke o OTI-ju mora imati retroaktivan učinak od trenutka kad je carinsko tijelo izdalo taj OTI, radi usklađivanja s obvezom osiguravanja pune djelotvornosti prava Unije.

42 Nadalje, treba podsjetiti na to da pravna sigurnost spada u opća načela koja se priznaju pravom Unije. Svojstvo pravomoćnosti upravne odluke, stečeno nakon isteka razumnih rokova za podnošenje pravnog lijeka ili iscrpljivanjem pravnih lijekova, doprinosi navedenoj sigurnosti i iz njega ne proizlazi da je pravom Unije utvrđeno da upravno tijelo načelno treba preispitati upravnu odluku koja je stekla svojstvo pravomoćnosti (preuda od 13. siječnja 2004., Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, t. 24.).

43 Međutim, kao što je nezavisni odvjetnik podsjetio u točkama 60. i 61. svojeg mišljenja, načelo pravne sigurnosti zahtijeva samo da učinci pobijane odluke o OTI-ju postaju pravomoćni tek nakon što je tužba pravomoćno odbijena ili, ako tužba nije podnesena, nakon isteka rokova koji se predviđaju u tu svrhu. Stoga se na načelo pravne sigurnosti nije moguće pozivati da bi se opravdalo zadržavanje učinaka odluke o OTI-ju u razdoblju od njezina stupanja na snagu do prihvaćanja sudske tužbe koja je podnesena protiv te odluke.

44 Osim toga, suprotno navodima talijanske vlade koja tvrdi da bi bilo teško osigurati da sve druge države članice budu stvarno upoznate s nacionalnom sudskom odlukom o poništenju ili ispravku koja ima retroaktivni učinak, treba istaknuti da se, prema odredbi članka 21. stavka 1. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 558. i ispravci SL 2016., L 87, str. 75., SL 2017., L 101, str. 196. i SL 2018., L 157, str. 27.), računalni sustav koji je uveden u skladu s člankom 16. stavkom 1. Carinskog zakonika Unije koristi za razmjenu i pohranu podataka o zahtjevima i odlukama o OTI-ju ili bilo kojih drugih naknadnih okolnosti koje mogu imati utjecaja na prvotni zahtjev ili odluku. Prema tome, kao što je to Europska komisija potvrdila na raspravi, u slučaju kad se odluka o OTI-ju poništava ili mijenja nakon donošenja odluke pravosudnog tijela, dotično carinsko tijelo mora unijeti podatak u taj računalni sustav preko oznake nevaljanosti povezane s odlukom o OTI-ju, uz koju se navodi i odgovarajući datum, te on na taj način postaje vidljiv svim carinskim tijelima.

45 Imajući u vidu sva navedena razmatranja na prethodna pitanja valja odgovoriti tako da članak 44. stavak 4. Carinskog zakonika Unije treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da odluka pravosudnog tijela, donesena povodom tužbe podnesene protiv odluke o OTI-ju u skladu s člankom 44. stavkom 2. tog zakonika, ima retroaktivan učinak od trenutka kad su carinska tijela donijela tu odluku o OTI-ju.

Troškovi

46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Općem sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca)

odlučuje:

Članak 44. stavak 4. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da odluka pravosudnog tijela, donesena povodom tužbe podnesene protiv odluke o obvezujućim tarifnim informacijama u skladu s člankom 44. stavkom 2. navedene uredbe, ima retroaktivan učinak od trenutka kad su carinska tijela donijela tu odluku o obvezujućim tarifnim informacijama.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 13. svibnja 2026.

Potpisi